



Betragtning.

Den, som har lidt i Kjødets har ladet af fra Synden.—1 Peters Br. 4, 1.

Jesu Kristi Menighed famler sig i denne Tid omkring Frelserens Kors. Vi følger ham paa den tunge Smerdens Vej, den tungeste, et Menneske nogenstunde har vandret; og det vil sige meget, saa rigt paa Smerte, som Menneskelivet er. Men det burde Kristus at lide dette, som han selv siger, forat han ved sine Lidelser kunde bringe os Tilgivelse, Fred med Gud og Frelse fra Synden.

Naar en Sjæl i Tro griber Kristus som sin eneste Frelser og faar bygge sit Livsbaa paa ham, den eneste sikre Klippegrund i Liv og i Død, kommer der et nyt Liv i vort Hjerte, vi faar en ny, hellig Vilje, vi faar en dyb Længsel efter at tjene Gud og holde hans Bud, og vi faar ogsaa Kraft til at overvinde Synden; den trænges mere og mere tilbage hos den Troende, som kæmper paa sin Post og daglig henter ny Kraft fra Naadens Gud og Herre.

Imidlertid sidder der meget tilbage af Synd ogsaa i den Troende, saalænge han er her paa Jorden. Det faar han nok daglig mærke. Gjør han Alvor af Kampen mod det Onde, angriber han det paa alle Punkter uden at give efter paa et eneste Punkt, saa vil Gud i Naade hjælpe ham til efterhaanden at blive mere og mere løst fra alle Syndens Lænker og Baand. Og det er særlig ved at efterfølge Jesus paa Lidelsens Vej, Korsets Vej, at vi finder denne Naadens Hjælp til at sejre over Synden. Derfor siger Peter: „hvo, som har lidt i Kjødets, har ladet af fra Synden.“

Kjødets Lidelser, det er vel nærmest legemlige Trængsler, som ogsaa Guds Børn maa gennemgaa. Mange mener, at alle legemlige Lidelser er en direkte Følge af Synden. Og i en vis Forstand er det jo ogsaa saa. Var der ingen Synd, saa var der heller ingen legemlige Lidelser, i Himlen er der intet slegt, ikke Tandpine engang, fordi der er al Synd saligen overvundet. Der findes der ikke den

mindste Gnist af Synden tilbage. Men Lidelsen kommer nok ogsaa lidt som en Naade fra Gud, fordi vor himmelske Far derigjennem vil høre sit Barn ned, tugte det, saa enhver syndig Aft gjennem Lidelsens Ald kan brændes ud. Af, hvor lidt føler vi ikke, at Synden bor i vort arme Kjød. Det er jo mom Synden, naar den ved Gjenfødselen er trængt ud af Sjælens indre Liv, af vort Bærens Midtpunkt, naar den er stødt fra Thronen derinde i Hjertets Dyb, saa sætter den sig fast i Kjødets, tager Vold der og søger derfra at benytte enhver gunstig Leilighed til at erobre sit tabte Herredømme tilbage. Derfor er dette Apostelen Paulus's Suf: „Jeg elendige Menneske, hvo vil fri mig fra dette Dødens Legeme?“ saa ret talt ud af et troende Hjertes Sorg over at erfare, hvorledes Synden endnu sidder i Lemmerne og voldet saamangen Migt og Bekymring.

Men derfor er det ogsaa godt, at Guds Børn maa gaa gennem legemlige Smerter, fordi disse, hvor ondt og tungt de end kan føles, dog har den velsignede Virkning, at Synden i Kjødets ikke faar sliig en Magt, men mere og mere drives ud i den yderste Omkreds, indtil den tilslut ved Døden helt renses ud.

Vær derfor ikke bange, du stakkels syge, lidende Guds Barn, om du lidt fjender dig legemlig svag, om Helbredet ofte svigter og din Legemskraft vinder hen. Tugten er nok aldrig behagelig for Kjød og Blod, vi vilde vel helst kjende os stærke og friske; men Guds Ord siger, at vi af Faderens Tugt kan høste Retfærdigheds salige Frugt, vi dannes og beredes derved til et Liv i Hellighed og til engang i Herlighed at dele Himmelens Skar med ham, som er vor „Lidelses Fyrste“, vor Herre og Mester Jesus Kristus. Gjennem de legemlige Lidelser skal Synden knækkes hos os, og naar vi deraf kan høste sliige herlige Frugter, saa skulde vi dog i Tro gribe den Faderhaand, som kan ligge tungt paa os, og talke vor kjære Herre og Gud, som paa denne Naade vil befri os fra det, som dog er det skrækkeligste af alt for den Troende, Synden nemlig, der dog er meget værre end selv de fjæreste Li-

delser, som gennemgaa vort Liv. (Samme til at id.)

Billeder i Alderdomshjemmet ved Stonghton, Wis.

(Pastor W. P. Rue.)

I Spijsalen er der ogsaa flere Billeder, som er givne af forskellige Bønder, men et fremstilles Jesus, sidende paa sin Moder, Marias Skød. Ligesom Kunstner i Landskabsmalerier har søgt at efterligne Naturen, saaledes har den ogsaa villet nedtegne Virkeligheden af de hellige Begivenheder i den Hellige Skrift. Derfor har ogsaa denne, den største Aabenbarelse af Guds Kjærlighed, været Gjenstand for Kunstner. Og hvad kunde vel være istjænnere og mere ophøiet end dette Under, at Guds Søn, det evige Ord, blev et Barn, der var „avlet af den Helligaand“? Han maatte blive sine Brødre „lig i alle Ting uden Synd“, da han kom for at befri dem fra Trældom og Dødens Frygt.

Trods alle Formistens Indvendinger mod dette Under, har dog baade Pen, Penjel og Mejsel maattet tjene Gud og hans Kirke ved gjentagne Fremstillinger af disse saakaldte Madonnabilleder. Ved Siden af den Ynde og Skjønhed, som hviler over dem, saa er selve Sagen, der fremstilles af en saadan Betydning, at den i dybeste Grund virkelig tilfredsstiller alle Sandhedselkende, frelsebegjærlige Sjæles Trang. Thi alle de Mennesker, der ikke kjende den Sandhed, som disse Madonna Billeder vil fremstille, har heller et klart opladt Lige for den evangeliske Aabenbarelse af Himlen, at vor Herre Kristus er undfanget af den Helligaand og født af Jomfru Maria.

Derfor er Madonnabilledet en sand, skøn og betydningsfuld Tegning. Ligesom Spiren allerede ligger i Frøet, i det mindste Frøhorn, og Blomsten i den udviklede Knop, saaledes ligger hele Gjenfødselsværket i dette Barn paa Marias Skød. „Kvindens Sød skulde kunne Slangens Hoved.“ Menneskeskold kunde alene udplettes ved Menneskeskold. Et Menneske maatte udgaa, vord Mennesker havde føbrudt.

Men hvem er dette Barn, dette Gud-Menneske, som var bestemt, ja, som havde paataget sig at forløse Menneskene fra Synd og Straf? O, det var ham, der kaldes og er Evigheds Fader og al Skabningens Førstefødte. Du: „Du tog Blod af Kvindens Blod, hvormed igjen du gjorde god, den Sag, som Kvinder skadede plat, da hun ved det forbudne faldt.“ Da blev han det sanddrue Vidne, der elskede os og afvattede os fra vore Synder og blev den Førstefødte af de Døde.

Med et udelt elskende Hjerte henvendt til et saadant Livsbillede, maa man tænke paa Luthers Salme:

Lovet være du Jesu Krist,
At du Menneske vorden est,
Født af en Jomfru ren og klar,
Thi glæde sig alle Engle-Skar.
Marie eleis!

Den evige Faders eneste Søn,
Er født for os til stor Trældom;
Vort krenkeligt Kjød han paa sig tog,
Deri sig klædte det evige God.
Kyrie eleis.

Om et saa fuldent Billede af Jesus Barnet begynder man nu at nære stærke Tvivl, saavel blandt nogle Theologer i Norge som andre Steder. Jomfrufødselen, Kristi legemlige Opstandelse og alt, som kaldes Mirakler, saaledes som Kirken før har opfattet disse, bliver jo nægtet. Naar dette er Tilfælde, da fremstilles der en Kristusfikkelse, som er og bliver i Grunden en Karikatur. Men i hele det nye Testamente er der herlige og sikre Beviser for, at Jesus Kristus er født af Jomfru Maria, og at han til lige er Guds sande, evige Guds Søn, ligesom der ogsaa foreligger vældige Vidnesbyrd af det gamle Testamente, hvilke utvivelig fremstiller den samme urokkelige Sandhed.

Denne den hellige Skrifts Fremstilling af Jesus Barnet vil vi med vor Færefader, Luther, beholde. Saa kjærligt kunde mere end nogen anden sin syndige Udsjængelse, og derfor kunde han ogsaa glæde sig i Guds Sønns rene Udsjængelse af den Helligaand. Ligesom han ogsaa erkjendte den rene Forplantelse af en syndig

Menneskeflægt, saaledes kunde han stride, lide og synge med stor Troesfrimodighed og Glæde om Kristi Fødsel og hans legemlige Opstandelse; al find Gudserkjendelse, Retfærdighed og Liv har alene deri sin Oprindelse; thi Kristi synlige Måbenbarelse i Verden og hans historisk-legemlige Opstandelse var af en Fremstilling af det nye Liv, der skal gjenemtrænge Slægten og forplante en ny Menneskehed. Jomfrufødselen og Kristi Opstandelse maa være væsentlige Træk og Kjendemærker i Kristuslede, som fremstilles for vort Folk.

Det kan derfor bevises — hvad Bekjendelsen angaar — at den katolske Kirke har et klarere og mere fuldgyldigt Kristusbillede end de, der sætter Jomfrufødselen og Kristi historiske Opstandelse ud af Betragtning. Denne Kirkeafdeling lader dog de oldgamle Bekjendelser staa som et Værn mod Fornægtelsen af hine hellige Begivenheder. Paa denne Maade vil ganske vist Veien beredes i Norge for den katolske Kirke, som nu har begyndt at udstrække sine Arme ogsaa der. Selv om det apostoliske Symbol beholdes i den norske Kirke, er det ikke et godt Tegn, men ildevarslende for Fremtiden, at det necanske og athanasianske skal drives ud af Kirken. Det heder jo: „Det athanasianske Symbol bør paa Grund af sine Fordømmelsesdomme og det necanske paa Grund af sit filosofiske Indhold udgaa som Bekjendelseskrifter.“ Dette Kirkens Løsen og Banner, hvorom den har samlet sig, bør fremdeles faa tjene saavel til Værn mod falske Mænd som til stor Trøst; thi disse to oldgamle Symboler fremstiller Læren om den hellige Treenhed og om Kristi tvende Naturer i Overensstemmelse med den hellige Skrift.

Missions-Øg.

Missions-Gjerningen er en stor og velsignelsesrig Gjerning, og alle Kristne er Missionærer. Naar Jesus, som med sit dyre Blod har kjøbt Frelse for alle Mennesker, ogsaa har givet os personlig Del i denne Frelse ved Troen, da vil vi fyldes med en saadan Kjærlighed og Taknemmelighed til denne Frelser, Jesus, at vi vil føle en Trang til at gjøre, hvad han under os og giver os Raade til, for at denne hans saa dyrekjøbte Frelse ikke skal blive spildt, men komme de andre tiltænkte i Besiddelse, og hans Navn derved forherliges. Har vi i vor Syndensønd fundet Frelse i Jesus, vil vi føle en Trang til at vejlede andre Medsyndere hen til det samme Frelses Væld. Dette sker alt ved Missionsgjerningen. Og tænkt! Jesus under os virkelig dette og har medberømt os i sin Plan om at meddele sin Frelse til arme Syndere. Han siger:

„Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden. Gaar derfor hen og gjør alle Folk til Disciple, idet I døbe dem i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn og lærer dem at holde alt det, jeg har befaleet eder! Matt. 28, 18-20. Saaledes ser vi da af Guds Ord, at alle Kristne af Kjærlighed til sin opofrende Frelser og hans Ord og til sin Medsyndere vil bede og arbejde for Missionen og da, hvad os angaar, for vor Indremission blandt vore adspredte Landsmænd her ude paa Vestkysten af Fjeldene, som er Fremtidens Land men enda i virkelig Henseende et stort Indremissions Strøg. Enighed gjør stærk, og ved at løfte i Flok bliver Arbejdet let. Mange smaa Menigheder, som selv er Missions-Menigheder, viser stor Virksomhed i det velsignelsesrige Missionsarbejde.

Kjærligheden er opfindsom, og saaledes ogsaa Missionskjærligheden. En Kone i en liden Missions-Menighed i vort Distrikt udfoldede sin Missionskjærlighed og Virksomhed paa den Maade, at hun lod gaa til Missionen de Gæ, som hendes Søner lagde paa Søndag. Det var en vakker Missionsgave, der udvidede Evangeliets Grændser betydelig.

Saadanne Eksempler er værd at efterfølges.

D. C. S.

Offentlig Forkyndelses Nødvendighed.

I og ved en By paa N. P. M. i Washington havde der i flere Aar boet en Del Norske uden prestelig Betjening. Saa flyttede der ind en gammel Ven af dem fra en af vore Menigheder her ude. Han havde Ven i Næsen og tro i Hjertet, og skjænte derfor, at de maatte søge at faa oprettet Prædikenembedet iblandt sig. Han skrev efter Prest, og Prest kom der. Manden mødte ham paa Stationen og ønskede ham hjertelig velkommen. Manden havde paa Forhaand sendt Bud rundt til Naboerne om, at nu skulde der komme Prest, og de maatte da komme bort til hans Hus til Gudstjeneste og tage sine Børn med og faa dem døbt. Ikke mange kom. Netop som Manden og Presten satte sig i „Buggien“ igjen for at kjøre tilbage til Byen, løftede Manden paa Skuldrene og sagde: „Jeg føler mig lettere nu.“ Presten undredes over, hvad der kunde være Aarsagen til hans Lettelse og spurgte. „Jo,“ sagde Manden, „thi nu har vi ogsaa her faaet gjort en Begyndelse med Kirkearbejde. Naar jeg ser, hvorledes det i kristelig Henseende er gaaet med disse mine Venner, som i ni Aar har boet her uden offentlig Forkyndelse, saa fyldes jeg med Frygt for mig selv og min Familie. Naar man ikke kan gaa til

Gudstjeneste, saa kommer man saa let bort fra det hele. Jeg har derfor fuldt ud bestemt mig paa, enten maa vi faa en Prest hid og Menighed, eller ogsaa maa jeg flytte herfra. Men jeg liker at bo paa dette Sted, og derfor saa føler jeg mig lettere nu, eftersom vi har gjort en Begyndelse med kirkeligt Arbejde her. Der er vesle-Renten vor ogsaa. Kunde du ikke sætte hende en Løse til neste Gang, du kommer. Det er saa meget lettere for os at faa hende til at løse da.“

„Hvor elskelige er dine Boliger, Herre, Hærskarernes Gud! Min Sjæl længes, ja vansmagter af Vængsel efter Herrens Jorgaarde; mit Hjerte og mit Kjød raabe med Fryd til den levende Gud. Salige er de, som bo i dit Hus; de skal stadig love dig, Sel! Thi en Dag i dine Jorgaarde er bedre end ellers Tusinde; jeg vil hellere staa ved Dørtærskelen i min Guds Hus end borte i de ugudeliges Telte.“ Ps. 84.

D. C. S.

Kom over og hjælp os!

En af vore Prester beretter:

Jeg kom engang paa en Missionsreise op i Skovene mod Toppen af Klippe-Bjergene. Her traf jeg til min store Forbauselse paa en Del Skandinaver, af hvilke en Del havde boet der i en 12-14 Aar og aldeles uden al prestelig Betjening. Jeg var den første lutheriske Prest, som besøgte dem. Ja, den eneste Prest, de nogen Gang før havde seet oppe der, var en Mormonprest. Paa 12 Aar eller mere havde en Del af dem ikke hørt en lutherisk Prædiken. Her var unge Folk en Del 15 Aar gamle, som aldrig i sit Liv havde seet en Kirke eller hørt en Prædiken, og enkelte Børn, naar de for første Gang i sit Liv saa Presten, sprang de, som vilde Hjorte. Paa to Dage holdt jeg to Gudstjeneste og døbte 9 Børn. Det var en rørende Tid for dem. En Kvinde sagde: „Det var godt at faa høre Guds Ord igjen og paa sit Morsmaal.“ Jeg talte med en Pige paa en 15 Aar, om hun nogen Gang var bleven undervist i Bibelen, til hvilket hun svarede nei. Jeg spurgte hende, om hun havde hørt noget om Jesus. Hun havde hørt Navnet, men vidste intet bestemt om, hvem den Mand var. Jeg samtalte da en Del med hende om, hvem Jesus er, hvad han har gjort for os. Saa spurgte jeg hende, om hun ikke skulde have lyst til at blive undervist mere om denne Jesus, — om hun ikke skulde like at gaa paa en Skole, hvor hun kunde faa Undervisning i Kristendommens Hovedsænder. Hertil svarede hun ja. Er det ikke, som om der af Børns og Tiendes Mund blandt Skandinaverne

paa vor vidstrakte Missionsmark her vestenfor Fjeldene raabes: „Kom over og hjælp os!“

D. C. S.

Blandede Egteskaber.

En af vore Indremissionsprester skulde netop kjøre op en 2,000 Fod høj Bakke, da han pludselig fik se foran sig en mindre tiltrækkende Person. Hans Klæder var slidne, han havde Sko paa den ene Fod og Oversko paa den anden, paa Ryggen bar han en Bylt Klæder og en Indianer var hans eneste Følge. Han rejste sig netop efter at have hvilt, da Presten saar Die paa ham. Søsten bliver lidt rødde, men da Manden saa bønfuldende saa paa Presten om at faa kjøre stanser denne og lader ham stige op i Buggien. Strafs begynder han i en irsk Dialekt under de frygteligste Gæder og Forbandelser at udgaa Skjeldsord over Konen paa Fattigfarmen der i Byen. Han havde skamferet sin Fod, og da han ingen Midler havde, var han bleven bragt ind der. Og alt var her vel og bra, sagde han, undtagen Konen; men hun skjælte ham ud saa rent forjærdelig, at han ikke kunde holde det ud. Han vilde heller læste sig i Elven end taale det længer. Han var ogsaa noget bedre, og saa havde de ladet ham gaa.

Presten hørte stiltiende paa en Del af denne elendige Historie om Elendighed, og saa udbrød han: „Det er da gyseligt, som du bander!“ „Na, bandte jeg? jeg vidste ikke, at jeg bandte,“ sagde han. „Jo,“ siger Presten, „du har bandet mindst hundrede Gange, disse saa Skridt vi har kjørt sammen. Du begaar derved en forfærdelig Synd, og saa forpester du mine Øren, saa det er rent felt. Man skal fly slet Selskab, og jeg kan ikke taale dette længer. Du faar gjøre et af to: enten slutter du med at bande, eller saa træder du ud af „Buggien.“ „Om Forkaldelse! om Forkaldelse! Jeg skal ikke bande en eneste Gang mere. Jeg bruger ellers ikke at bande, men jeg blev saa forarget paa den Konen, at jeg ikke kunde hjælpe det,“ svarede han. Og sandt at sige, holdt han sit Løfte.

Op over den lange Bakke og de 10—12 Mil, som de kjørt sammen, fortalte denne Mand, at han havde Kone og Børn i Pennsylvania. Selv gav han sig ud for at være Romersk-Katolik, og uden at tænke over Forskjellen i Religion, havde han giftet sig med en Pige, som tilhørte „Christian“ Kirken. Alt gik godt en Tid. Men da de saa fik Børn, vilde han have dem døbt og opdragne i sin Kirke, og hun i sin, og saa blev der Uenighed. Konen havde vel givet sig, sagde han, men saa blandet hendes Forældre sig ind, og da han heller ikke vilde give

fig, blev ondt værre, og saa havde han reist bort fra det hele. 65 Aar gammel og med nedbrudt Helbred bankede han nu omkring, skjult fra Kone og Børn, uden Hjemmets husvalende Lykke, idet han arbejdede lidt her og der, naar han kunde faa det, og desforuden laa han paa fattighuset til offentlig Byrde.

Dette er blot et af de mange Egteskaber mellem Personer tilhørende forskjellige Kirkesamfund, som har endt saaledes. Hvo vilde ønske sig en saadan Ende paa sit Egetskab? Og dog, hvor mange gaar ikke hen i Ubetænksomhed og gjør lignende og mener, det skal nok gaa godt med h a m og h e n d e. Saadanne Ting maa betænkes i Tide og ordnes paa Forhaand.

Den samme Prest beretter tillige om en, som ikke vilde boicette sig paa et vist Sted her i Besten, af den Grund at der var saa faa Troesbrødre paa Stedet, blandt hvilke, bl. a., hans Børn kunde vælge sig Egteskæller. Endog han levede inden en stor Menighed i Nsten, saa havde en af hans hans Døtre til hans store Sorg giftet sig med en Mand, som tilhørte et reformert Kirkesamfund, og hvad kunde han da vente sig paa et Sted, hvor der var saa faa at vælge blandt.

D. C. S.

En Katholiks Bekjendelse.

Naar Sjæle, der har en sand Langslet efter Frelse, er geraadet i den Vilfarelse at gaa over til Katholicismen, saa har de dog sent eller tidlig maattet erkjende, at den romerske Kirke intet kan byde dem til Hjertets sande Tilfredsstillelse. Dette ser vi ved den tyske Digter og Forfatter Grev L. von Stolbergs Dødsleie. Denne Greve havde troet ikke at finde Fred for sin Sjæl i den evangeliske Kirke. Han tænkte, Præsterne, Helgenerne, Billederne og saadant mere nødvendig maatte til, og gif over til den romerske Kirke. Men sel da han laa paa sit Dødsleie, begyndte Sjælensøden paany. Han søgte Fred ved at skrifte, ved at paakalde Jomfru Maria og alle Helgener, men fandt den ikke. De Trøstegrunde, han havde foreholdt sig, vilde nu ikke mere vederkvæge hans Sjæl, og da Anjeltelserne ved Dødens Nærhed blev end stærkere, hvad gjorde han da? Han begyndte med brusten Stemme at slynge:

O du Guds Lam uskyldig
Paa Korset for os slagtet.
Din Fader var du lydig,
N hvor du var foragtet;
Du bar al Verdens Synder,
Derfra vor Trøst begynder;
Forbarm dig over os, o Jesus!

Derpaa bad han disse Vers:

Naar jeg herfra skal vige,
Da vig du ei fra mig!
Og naar jeg ned skal stige
I Graven, vis mig dig!
Træd frem, saasnart mit Hjerte
Er klemmt i Dødsjens Nød,
Forfort min Angst og Smerte
For din den haarde Død!

Var du min Skjold og Bue,
Naar jeg min Afsked ta'r,
Lad mig dit Kyskyn skue,
Som det paa Korset var!
Jeg derved Seier vinder,
I Troen, som sig bør,
Dig til mit Hjerte binder
Vel den saaledes dør!

I Sandhed, naar de, som er traadt ud af den evangeliske Kirke, dog i den sidste Time trøster sig med denne Kirkes Troesalmer, da aflægger de derved et Vidnesbyrd om, at den Tro, som denne Kirke lærer, alene er i Stand til at berede dem Trøst og Fred i Døden.

Naar man saa Dr. Martin Luther paa Gaden, sagde man om ham: „Ser kommer den Mand, som kan udbede sig alt af Gud.“ I spørger: Hvorfor? Jo, fordi Luther havde sin Lykt i Herren.

DR. F. S. SANDBORG
Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

Dr. E. J. Torney, Practice limited
to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

STANWOOD
FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD WASH.

GEO. M. MITCHELL
Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters
receive careful attention
Stanwood, Wash.

viale Kaptein kunde ikke faa Samtalen til at gaa, og snart sølte de alle, at det var bedst at skilles ad.

Men Kapteinen blev aldrig træt af at takke Gud for Lotte; thi med hende kom der ret Velsignelse ind i Huset. (Vymissionæren.)

Aftenbøn.

Timen for Aftenbønnen, naar vi bøier Kneet for Gud, skulde stedse være Tiden til at bringe alt tilrette, som vi under Dagen kan have handlet ilde. Da skulde alle Fornærmelser tilgives, naar vi beder: „Forlad os, som vi forlader.“ Her skulde al Misundelse og Had sluffes, og Kristi Kjærlighed skulde faa Lov at fylde vore Hjerter.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON
1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionär, träffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøiagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Skriv efter vor Katalog af Altertavler, Kors, Udfestager, Alterudstyr, Døbefonter, Salmetabler, Altere, Prædikestole og Kirkefaste. Skriv navn til os.

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant

HARDWARE AND FURNITURE

Phone Line 1607 Custer, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandläger

317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195

Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Dplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

WISSELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Skandinavisk

Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745

LYNN & HAUGEN

945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder

Portrætter og Landkabs malerier udføres godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste Anbefalinger habes. Skriv efter Katalog til **Aene Berger, Artist.**

544 Wash. Str., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Klædeshandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett

1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 106

Residence - } Red 3681

 } Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROB'T. W. COLLINS
Suite in Wiggest Blk.,
handler med Real Estate og faste Landeiendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktörer
Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.”

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Djerke, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til „Pac. Herald“ News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Post. S. M. Tier-nagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret\$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Et vanskeligt Spørgsmaal?

Vi finder ofte en hel Del Folk, som vil være kristne, ja gode kristne, men de vil ikke slutte sig til en kristen Menighed, selv om de har de bedste Anledninger dertil. Disse Folk anfører forskellige Grunde for sin Sandlemaade. En Grund, som mange anfører for deres Udebliven af Menigheden, er følgende: Der er saa mange mod hinanden stridende Samfund og Menigheder, og det selv blandt dem, der kalder sig Lutheranere; alle disse Samfund og Menigheder gjør Krav paa at være kristelige, at de har Guds Ord, vil holde sig til det, følge sin Kirkes Bekjendelser o. s. v.; hvem af disse mange Menigheder er nu den rette, hvem skal og kan i alt dette Virke afgjøre, hvem af dem har Sandheden enten heltud eller dog i største Følge o. s. v.? Ja, dette kan visst ved første Tieskast synes at være et overmaade vanskeligt Spørgsmaal og saa omtrent umuligt at besvare.

Jeg indrømmer villig, at det er sandt, at der er mange mod hinanden stridende Samfund og Menigheder, og at omtrent alle disse paabe-raaber sig Guds Ord og Bekjendelserne, vil være kristelige, føre Folk til Himmelen o. s. v.

Hvor følger nu heraf for det lille at de alle i alt ogsaa har Sandheden, at de virkelig helt ud og for fuldt Ud-mær følger Guds Ord og Bekjendelserne? Følger heraf videre, at det er omtrent umuligt at finde ud, hvem der af alle disse har Ret, eller at dette Spørgsmaal slet ikke lader sig besvare tilfredsstillende for den Alttige og arnlige Søger? Eller følger

det endelig, at naar der er Vanskeligheder forbundne med ovennævnte Spørgsmaals Besvarelse, at man da kan lade sig til Ro, ikke engang forsøge paa at faa det besvaret, og lade den Grund staa udenfor enhver Menighed?

Till alle disse tre Spørgsmaal mener jeg, at der maa svares et bestemt Nei!

For det første vil vel enhver villig indrømme, at det at man paastaar, at man har Sandheden og følger Guds Ord og Bekjendelserne, ikke er nogen Sikkerhed for, at man ogsaa virkelig gjør det. Heller ikke er det at have Guds Ord og Bekjendelserne det samme som ret at bruge disse og heltud i et og alt at følge dem. Her er altsaa en Undersøgelse nødvendig, forat se, om man nu ogsaa virkelig gjør, hvad man siger.

Og nu for det andet: Kan en saadan Undersøgelse foretages saaledes, at man her kan komme til Klarhed og virkelig finde ud, hvorledes vedkommende Samfund og Menighed i Sandhed staar? Jeg mener ja. Thi dersom det ikke lader sig gjøre klart at faa Rede paa enten en har og følger Sandheden eller ikke, d. v. s. om en virkelig har og følger Guds Ord eller ej, og om en i sin Lære og Forfærdelse virkelig følger sin Kirkes Bekjendelser eller ei, hvad følger saa deraf? Jo, intet mindre end, at Guds Ord selv ikke er klart og tydeligt nok i de Ting, „som udkræves at vide til Salighed;“ det maa da altsaa være et tvetydigt, dunkelt og selvmodsigende Ord, som ikke vil eller kan sige os Sandheden i klare Ord. Og hvis det er Tilfældet, saa kan Skriften ikke være et fuldkomment Ord og er da ikke Guds Ord, eller saa maa Gud enten ikke kunne eller ville udtrykke sig ret, og han vilde i det Tilfælde være en ufuldkommen Gud, og det vil igjen sige ingen Gud. Hans Ord, Skriften vilde da ikke kunne være vor „Troes og Levnets eneste, visse og fuldkomne Retsnor.“ Det kan da ikke være en ufeilbart Regel for Tro og Liv. Det vilde da ogsaa ligefrem lyve i mange af sine Udsagn om sig selv, som f. Eks., naar det taler som i følgende Steder: Sal. 19, 8—12: „Herrens Lov er fuldkommen, den vedertvæger Sjælen; Herrens Vidnesbyrd er trofast, det gjør den Enfoldige vis; Herrens Befalinger rette, de glæde Hjertet; Herrens Bud er rent, det oplyser Sjælene; Herrens Færd er ren, den staaer fast evindelig; Herrens Lov er Sandhed, de ere retfærdige alle Stæder, ja slet Gud i Menigede, og heder end Hønsning, ja Hømsing, der drømper af Røgenne. Og saa din Tjener vorder paatrædet ved dem;“ Sal. 119, 104, 105, 130; „Af di-

ne Befalinger faar jeg Forstand; derfor hader jeg al Løgnens Sti. Dit Ord er en Lygte for min Fod og et Lys for min Sti. Dine Ords Aabenbaring oplyser, den gjør Enfoldige forstandige.“

2 Tim. 3, 15—16: „Den hellige Skrift kan gjøre dig vis til Salighed ved Troen paa Jesus Kristus. Den ganske Skrift er indblæst af Gud og nyttig til Lærdom, til Overbevisning, til Rettelse, til Optugtelse i Retfærdighed.“

Og saaledes taler Skriften om sig selv i en Mangfoldighed af andre Steder baade i det gamle og nye Testamente. Den gjør overalt Fordring paa at være ren, ret, Sandhed, usforanderlig, lys og klar, en ufeilbar Regel for Tro, og Liv, og det ikke bare for lærde Folk, men for alle, ogsaa for den enfoldige.

Men nu vil vel ingen Kristen sige, at Skriften, det vil sige Guds Ord, hver i disse sine Udsagn, eller at Guds Ord til Trods for disse sine Fordringer dog ikke er klart nok til at vise os Sandheden og Veien sikkert og ufeilbart til Salighed. Sandheden kan jo blot være en. Men hvis nu Guds Ord er en saadan klar og ufeilbar Regel og Retsnor for Syn-dere til Salighed, som det gjør Fordring paa at være, saa maa det ogsaa kunne veilede en til at finde, hvilken Kirke, Samfund og Menighed er den rette, eller hvem det er, som baade har og følger heltud Guds Ords Sandhed. Det baade kan og maa besvare ovennævnte vanskelige Spørgsmaal klart og greit.

Det samme maa ogsaa gjælde vore Bekjendelser. De skal være korte og klare Erklæringen om, hvad vor Kirke i dette eller hint omstridte Lærepunkt har erkjendt at være Guds Ords tydelige Lære og derfor dens Tro og Bekjendelse, som den forlanger at alle, som vil være dens Medlemmer skal tro og bekjende med den. Skal nu disse Bekjendelser kunne fortjene Navnet af Symboler, d. e. Merker eller Bannere, saa maa de tale saa klart og utvetydigt, at enhver, som vil enfoldigen læse og betragte dem, maa komme til at fatte og forstaa dem ret. Hvis de er uklare, tvetydige og selvmodsigende, da er de ikke Symboler eller Merker for vor Kirkes Tro og Lære. Vor lutheriske Kirke gjør ogsaa ligefrem Krav og Fordring paa Klarhed, Tydelighed og Forstaaelighed i sine Bekjendelser. Den siger nemlig i For-talen til Konfessionformelen (Grund-dig Forkl.): „Saa har vi da ogsaa derom grundig og tydelig udtalt os saaledes for hverandre . . . Skjant nu ovennævnte Skrifter (den Augsburg. Konfession, de Schmalkaldiske Artikler, Luthers store og lille Katekismus) giver den kristelige Læser, som har Lyst og Nærighed til den gud-

dommelige Sandhed, en klar og rigtig Besked om alle og enhver omtvistet Artikel i vor kristelige Religion, hvad han ifølge Guds Ord, Profeternes og Apostlernes Skrifter, skal holde og antage for ret og sandt, og hvad han skal forkaste, fly og som falskt og urigtigt, saa har vi dog, forat Sandheden des tydeligere og klarere skal blive bevaret og udfiklet fra alle Vildfarelser, og ikke noget blive forstuet og skjult under almindelige Talemaader, tydelig og udtrykkelig udtalt os for hverandre om enhver især af de førnævnte og vigtigste Artikler, som i denne Tid har været omtvistede, for at det ikke alene for de nulevende, men ogsaa for vore Efterkommere maa være et offentligt, bestemt Vidnesbyrd om, hvad der er og skal være vor Kirkes samdrægtige Mening og Dom om de omtvistede Artikler.“ (S. 401—402. Decorah Udg. af 1899.)

Af det her anførte ser vi baade, hvad vor Kirke tilsigter med sine Bekjendelser, og at den gjør Krav paa Tydelighed og Klarhed i det, som de bekjender. Hvis nu dette forhold sig saa, da maa enhver flittig og oprigtig Søger kunne udfinde deres ene, sande Mening.

Og nu endelig for det 3die: Om en Ting er vanskelig at faa Rede paa, saa det kræver Arbeide og alvorlig Granfsen, saa følger vel ikke deraf, at man er undskyldt for at ikke søge at faa ret rede paa den? Ethvert vigtigt Spørgsmaal i Livet har visse Vanskeligheder ved sin Løsning og kræver derfor Flid, Møie og Arbeide. Saaledes ogsaa det Spørgsmaal: „Hvilken Kirke og Menighed er den rette og sande, og som jeg derfor bør slutte mig til?“ Den Sag at være et Lem ogsaa i det udvortes af en rettroende Menighed er af højeste Vigtighed og Nødvendighed for enhver, som vil være en ret Jesu Discipel. Ingen har her Lov til at være doven og ligegyldig.

Det er en rettroende Menighed, du skal slutte dig til, saasnart Anledning gives. Vildfarende og falske skal du fly. Af det ovenfor anførte er det klar, at du kan komme til Kundskab om, hvilket Samfund og Menighed er ret, dersom du anben-der det rette Middel med Flid og Alvor.

Men hvormange er der vel af dem, som anfører ovennævnte Grund for deres Udebliven af Menighederne, som virkelig prøver alvorlig at udfinde, hvad ret er? Manjager saadanne daglig i Skrifterne om disse Ting? Prøver de nøie al Lærdom og Tale paa Guds Ords Prøvesten? Lader de i Sandhed Herrens Ord saa være Herre over alle Meninger og Anskuelser, ogsaa deres egne, saa de „tager al Tonke til Fange under Kristi Lydighed“? Har de vore Lu-

therste Bekjendelser, læser og overveier de dem nøie, og følger de dem simpelthen uden at ville jordreie og mestre dem?

Hvis Folk vil bruge Flid i disse Sager og i Sandhed søge at finde det rette, saa er jeg vis paa, at de ikke længe vil maatte være i Ubished om, hvad de skal tro, eller om de bør blive staaende udenfor rettroende Menigheder eller ei, heller ikke vil de da være saa ligegyldige med, hvor de søger sin aandelige Føde.

Spvormange er der vel, som i denne saa faare vigtige Sag, anvender saa megen Tid hver Dag paa at komme til ret Klarhed om, hvad de skal tro til Salighed, som de anvender Tid til at bespise sit Legeme, eller Tid til at overveie, hvorledes de bedst kan gjøre sit jordiske Raads Gjerning? Det er vist yderst faa, om det er nogen.

Jeg vil nu tilslut venligen give enhver, som af ovennævnte Grund staaer udenfor en Menighed, og som plages af ovennævnte Ubished om, hvor den rette Tro og Bekjendelse er, følgende Raad: Anvend mindst en Time hver Dag i et Aar for det første med at prøve modstridende Samfunds og Menigheders Lære, i Guds Ords Lys og med sluttig og ærlig at læse og overveie vor lutheriske Kirkes Bekjendelser. Dette er dog vel ikke for megen Tid anvendt i en saadan vigtig Sag. Og hvis du følger dette Raad med Vn om Guds Mands Lys og Bistand og med det forjættede, at du i enfoldig Hengivenhed og Tro vil adlyde Guds Ord og høre dig for det, saa vil du nok snart erfare, at Feilen var ikke den, at du ikke kunde saa Lys i denne Sag, men at du selv ikke vilde se og bruge Lyset eller følge dets Skin. Du vil nok da ogsaa komme til at saa erfare Sandheden af hine Jesu Ord: „Der som I blive i mit Ord, ere I i Sandhed mine Disciple, og I skulle erkjende Sandheden, og Sandheden skal frigjøre eder.“ (Joh. 8, 31—32).

Vort Arbeidsfelt.

Fra Teller, Alaska.

Turen fra Seattle til Rome, som jeg hidtil har forfomt at skrive om, er en af de smukkeste og fornøieligste Sjørejser man kan gjøre, naar det ikke er for tidligt paa Aaret, saa man, som i Aar holdes ugevis tilbage i Tien — og selv da skal det efter deres Udslag, som har oplevet det, være særlig interessant. Det maa dog vist være i Hølelsen af de overstaaende Farer, at saadan Bevidsthed udvikler sig. Si var i Drivis fem Timer ca. 40—50 Mil syd for Rome, hvilket var mere end nok for os, og alt vi trængte forat saa en levende Forestil-

ling om hvorledes mange maa have befundet sig paa de første Skibe. Det er for resten eiendommeligt iagttaget den Forandring, som finder Sted i alle Omgivelser i det Dieblif Skibet glider ud af Tien: Solens varme Skin kommer strax til sin Ret, den kolde, flamme Taage lades tilbage som en tung Sky over Ismassen, Luftten er let og frisk som paa en Midjommerdag i Østersøen, og naar man lander i Rome, seer man at Sommeren alt for længt har holdt sit Indtog paa Seward-Galvøen, og naar man spørger, erfarer man til sin Forbauselse, at ingen har hørt, seet eller tænkt paa Is, siden den for flere Uger siden lettede og forsvandt fra Kysten. Saaledes seer man, at Sommeren paa Land er ganske uafhængig af de Ismasser som maatte flyde rundt i Beringshavet; ja, det synes som den i Aar har staaet i omvendt Forhold dertil. Thi Sommeren her har i Aar været varmere og mere tør end i flere af de foregaaende, og den Is vi var i pleier som Regel at være paa den sibiriske Side i Juli og Alaska-Siden paa den Tid at være Isfri.

Nu, jeg har gjort Slutningen til Begyndelse. Lad mig nu forsøge at fortælle lidt om hvad Selskab vi havde paa Turen. Netop med vort Skib drog adskillige Missionærer og tillige mange af de Lærere, som Regjeringen sender op aarlig til Eskimofolkene paa Kysten og Indianerfolkerne i Indlandet.

Jeg blev kjendt med de fleste, saa godt som man kan blive det i 9 Dage paa en Decandamper og opsamlende et og andet Indtryk, som ikke siden har villet forsvinde. Det er saaledes et beklageligt Faktum at adskillige Kristendoms-fiendtlige Lærere sendes herop og det til Steder, hvor ingen Mission findes. At saadanne i sin ungdommelige Opblæstthed vil kunne anrette stor Fortræd blandt ukritiske, primitive Sjæle er jelsagt. En stor Trøst bør det dog være, at deres imaginære Visdom vil i mange Tilfælde gaa de indfødte over Hovederne. Men dobbelt beklagelig er saadan Trafik naar man hører, at den Mand som har med disse Skolelæreres Ansættelse at gjøre er en Presbyterian, som i mange Aar har været congregationalistisk Missionær paa Kysten her! Han var ogsaa paa Skibet og vi samtalede en Del; men han var meget „diplomatisk“ (som jeg hør en politicus) og at saa ham afsættede en Mening — klart og afgjort — om noget Spørgsmaal hylledes mig ikke; — jeg har sikkert ikke været diplomatisk nok. En af de unge Lærere, som gik op for anden Gang og som netop havde været i Seattle efter sin Hustru, svarede mig paa Forespørgsel om han ikke gav sine

Elever Kristendomsundervisning meget foragteligt: Mand, tror De jeg vil fylde de Stakker med en hel Masse Overtro? Jeg bibringer dem noget af Biblens gode Morallære! Her maa oplyses, at Regjeringen ikke blander sig i, om Læreren underviser i Religion, paa de Steder, hvor ingen Missionær har været, eller hvor han tilhører samme Kirke som de indfødte. Til flere Steder gif Mand og Hustru — hun som Lærerinde, han som Missionær.

Jeg vil ikke slutte Omtalen af disse Ting uden at meddele til Læserens Overveieelse, hvor mange Samfund jeg veed af, der missionærer blandt Eskimoerne i Alaska (deres Antal er saavidt mig bekjendt ikke saa stort som deres paa Grønland): Methodister, Congregationalister, Presbyterianere, Herhutther, Katolikere, Græsk-Orthodokse, svenske Missionvenner og Lutheranere — ja, og saa Kvækere, hvoraf der drog 3 Familier (Kvinderne som Lærerinde) til Egnen nordøst for os omkring Polarkredsen. Disse sidste gjorde et alvorligt og stille Indtryk. Vi havde en Samtale om Sakramenterne, som strakte sig fra Middag til Sengetid med Afbrydelser. Den af vore Medreisende, hvem de Indfødtes Velfærd syntes at ligge mest paa Hjerte og som ogsaa syntes at have den dybeste og mest intelligente Forstaaelse af deres Nød og Trang var den Russiske Biskop fra Sitka, hvem jeg blev Tak skyldig for mange værdifulde Oplysninger. Han gjorde Indtryk, som en Mand af stor personlig Hæderlighed og Pligttrofasthed og dertil en ydmyg Krisen og uforfærdet Bekjender — velvillig mod alle og meget taalmodig mod mig. En Grund til hans forstaaende Venlighed og til det Udbytte jeg fik af hans Bekjendtskab har maasse nok været den Omstændighed, at vi begge havde europæisk Opdragelse. Han var en Mand, som trods sit daarlige Engelsk, syntes at tiltvinge sig alle deres Agtelse der kom i Berøring med ham. — Naturligvis var der de (som f. Eks. vor Politikus) der til deres eget Tab ikke fandt ham sin Opmærksomhed værd.

Næste Gang skal De høre mere om Forholdene heroppe. Dette skulde have været mit første Brev. For nærværende ser det ikke gunstigt ud her: Jeg er bunden til Hjemmet og Katolikkerne ere paa fjerde Øst paa i Marys Fylke. Haabende at være i Stand til at sende bedre Nytt næste Gang forbliver jeg med kjerlige Hilsener.

Oder i Kristus hengivne,
Wentzel Tornøe.

Missionen ved Teller, Alaska, den 2den November, 1908. — Eskimomissionens hjertelige Tak for tilsendte Brev og fremsendes herved til Menig-

heden i Ballard og Lawrence. Vi modtog paa sidste Vaar 1 Kasse fra hver af nævnte Menigheder. En Sak, som fulgte med, viste ingen Affenders Mærke. Giveren takkes. Ligeledes takkes Giverne i Rockford, Wash., for den Kasse, som vi netop har faaet Underretning om er paa Veien. Man bedes undskylde manglende Fortegnelse. Utidig Sammenblanding er Marfagen. Venligst,

D. W. Tornøe.

Ruston.

Pastor Gaer og Familie holder nu paa at flytte ind i Mrs. Alice Wales Hus No. 4520 N. Hudson St. Ft. Defiance Car gaar en halv Bloek fra Huset.

Clalla.

Gudstjeneste i Clalla Tirsdags Aften den 2den Mars.

Kvindeforeningen møder hos Mr. Nas Onsdag Eftermiddag Kl. 2 den 3die Mars. Alle er hjertelig velkomne.

Tacoma.

Lördags Aften den 13de ds. blev Arne J. Kirkebo og Nellie A. Gaaland ægteviede i Vor Frelses Kirke. Pastor Preus udsørte den hellige Handling i Nærværelse af Brudeparrets herbærende Slegtninge og nogle af de nærmeste Venner. Brudeparret ledsagedes til Alteret af Mr. og Mrs. W. L. Kirkebo, Brudgommens Onkel og Tante. Brudemarjchen blev ipillet af Mrs. Preus. Efter Vielsen drog Følget til W. L. Kirkebos Hjem paa 1117 No. K St., hvor Bordene stod dækket og gav fra sig en Overflødig af de deiligste Retter. Følgende Gjester var tilstede:

Rev. og Mrs. Ove J. S. Preus, Messrs. og Mesdames G. V. Balstad, Seattle, W. R. Baker, P. Johnsen, S. J. Keil, A. Mundsén, J. Veil, Misses Bertha Larsen og Elma Olsen, Messrs. Guy Mundsén, A. Rederjen, T. A. Magelssen, J. A. Zetland, B. L. Lorenzen, A. L. Kirkebo, W. Forde, Gerhard Kirkebo. Oplysninger indløb fra Mr. og Mrs. A. L. Tangen, Newberg, Ore., D. L. Salen, Monroe, Wash., og N. T. Tinnesos, Bitchelle, Wash. De nygifte skal bo paa 1018 No. W.

Herald gratulerer og ønsker dem et langt og lykkeligt Samliv.

Kvindeforeningen møder Torsdag den 25de Feb. hos Prestefolkene, 1902 So. J. St. Mrs. Nicholson og Mrs. Preus er Vertinder. Alle er hjertelig velkomne. Ved sidste Møde var der ca. 80 tilstede. „Come again!“

Potlatch.

Ny Kirke. En 2 Mil opover Palouse ligger Potlatch. Paa dette Sted købte Potlatch Lumber Co. for en Del Aar tilbage nogle Hundrede Acres til Mølleland, og Sommeren 1906 begyndte de at bygge en af de største Sagsmølleanlæg i Verden, beregnet paa at have en kapacitet paa 350,000 til 400,000 Fod Lumber i hver 10 Timer. Det er mig fortalt, at sidste Aar blev der sendt 72,000,000 Fod Lumber ud af Potlatch, hvoraf omtrent Tredjedelen i December Maaned. Her blev der naturligtvis, og er, Arbejde for hundredevis af Mænd, og i den Strøm af Folk, som da kom hid, var der en Mængde Skandinaver. Det er selvfølgelig, at de fik Arbejde og de er anerkjendt som Kompaniets bedste Mænd. Foruden selve Møllen byggede Kompaniet en Mængde pene og behagelige Huse, der udlæses til Arbejderne til rimelige Priser. Hoteler, Butik, o. s. v. blev ogsaa bygget, hvilket alt er Kompaniets Eiendom. W. S. & M. R. M. blev bygget fra Palouse langt op forbi Potlatch, hvorpaa Loggen indføres og Lumberen forsendes. Der siges nu at være omkring 1,200 Indbyggere i Byen.

Det skandinaviske Indflytterfolk i denne industrielle By var dog ikke kommet vest alene for at ærnære sit Legeme; Sjælen som den vigtigere Del maatte fremfor alt varetages, og derfor ønskede de, at Guds Ord kunde bo rigelig iblandt dem, saa Sjælen kunde vedervæges og mættes. Viistnok er der ogsaa her dem, som ser efter Centen og lader Valeren gaa, men andre søger dog først Guds Rige og hans Keiserdighed og har Interesse for den lutheriske Kirke og Fædrenes Tro. Past. D. W. Holden, som da var Keiseprest i Intermountain Kredsen, besøgte Potlatch den første Sommer, og efter en Del Gudstjenester og Møder havde været holdt blev Den Skand. Ev. Luth. Menighed i Potlatch, Ida., organiseret den 18de Nov., 1906, og Past. Holden kaldt til fastt. Gudstjenesterne holdtes i Privathuse og i Skolehuset. Menigheden ønskede straks at faa sig en Kirke men kunde fra først af ikke paa nogen Betingelse faa Tomt til den fra Kompaniet. Snidertid var Past. Holdens Virkefreds blevet saa udvidet, at han den 14de Dec. 1907 fandt sig nødsagen til at resignere fra Potlatch, og Past. D. C. Sellsen i Genesee, Ida., blev hans Eftermand, og Menigheden blev optaget i Genesee-kaldet. Skiftet skedte den 5te Jan., 1908, og ved denne Anledning tog S. Erickson, der var valgt af Menigheden, sin Ven J. Hall og begge Præsterne med sig og frenttraadte for Kompaniets Presi-

dent og Vice President, Deary og Lord, og fremlagde for den Menighedens Ansøgning om paa en eller anden Maade at faa en Lot til Kirkebygning. Deary gav godt Haab og lovede at anbefale Sagen til Bestyrelsen. Kompaniet gav siden Svær, at det havde besluttet at give Menigheden 50 Mars frit Brug af en Lot til Kirke. I en Samtale med Past. Sellsen senere gav Mr. Deary det Løfte, at han skulde indstaa for, at Kompaniet skaffede Menigheden al Lumber til Kirke til halv Pris og andre Materialer til Indkjøbspris, og at Henstand kunde faaes paa en Del af Betalingen. Dette Tilbud blev fremlagt for Menigheden paa Møde den 10de Mai, og Menigheden besluttede da at vælge en Komite til at udarbejde Planer til Kirke og beregne Omkostningerne, og en anden Komite til at undersøge, hvor mange Penge kunde faaes til Foretagendet. Paa første Komit valgtes A. Larson, A. Dragleth og A. Thevik; paa den anden C. S. Peterson, J. Hagen og C. Stofte. Disse Komiteer kunde rapportere allerede ved Møde den 31te Mai, og grundet paa deres Rapporter besluttede Menigheden samme Aften med overveiende Majoritet at bygge Kirke. En Byggekomite paa fem Mand blev valgt som følger: C. S. Peterson, A. Larson, J. Hagen, J. Johnson og A. Thevik. Kvindeforeningen tilbød siden sin Kassebeholdning paa omkring \$60.00 til Byggefondet. Kompaniet tilbød en pen og beleilig Lot til Kirken, der blev antaget, og Byggekomiten gik tilværks med Opførelsen af Kirken. Kontraktør A. Stoffe indgav et meget rimeligt Tilbud paa Byggearbejdet, der blev antaget. Den 23de Aug. blev A. Larson, C. Johnson „No. 1“ og D. Stoffe valgt til at søge videre Bidrag til Byggefondet, særlig da til Kirkebænke. Arbejdet paa Kirken blev en Del forsinket ved Kontraktørens Sngdom, men i det heletaget fikred det dog jævnt fremad, og vi stundede til Dagen, da vi skulde faa tage den i Brug. Vi anstrengte os for at faa den færdig til Jul, og det lykkedes. Værerne kan nok tænke sig, med hvilken Glæde vi imødesaa Julefesten, naar vi skulde faa fejre Kristi Fødselsdag i vor nye Kirke. Presten ordnede det ilig inden sit Kald, at han var her første Juledag. En Juletræfest holdtes Juleaften, hvorved et pent, lidet Program præsteredes af Børnene, og Tale holdtes af Presten. Juledag holdtes da Nadringsfest med to Gudstjenester, Prædikoner ved Past. Sellsen. Mange af os havde dedet om at faa opleve denne Dag, og Kirkens Herre hørte hermed aare Bønner. Det var i Sandhed en Glædesdag for vor Menighed og mange andre kristne der. Kirken,

jom den nu staar, er 42x26x12, med hvelvet Tag, malet en Gang udenpaa, fuldt panelet indvendig med Kirkebænke, Orgel, 3 Stole, Bord og Stov.

Ved Møde afholdt den 7de Feb. indgav Byggekomiteen en Rapport, der ogsaa var meget glædelig. Den viste, at alt arbejde og alle Materialer var betalt, undtagen en Regning til Kompaniet paa \$186.81, paa hvilken vi kunde faa indtil 6 Mars Henstand

Det er med dyb Tak til Gud, at vi nu ser paa dette Arbejdes heldige Udførelse paa en saa forholdsvis kort Tid. Hermed er en af de tungste Skridt for en ny Menighed taget, og vi haaber, at denne Kirkebygning vil blive til stor Velsignelse for vor skandinaviske Befolkning her i Byen. Kirkefølgningen har ogsaa stadig tiltaget, siden vi tog Kirken i Brug.

Ved Menighedsrådene den 7de Feb. besluttede Menigheden at indbyde Intermountain Kredsen til Møde en Gang i Mars i Anledning af den nye Kirke, og A. Nyhus, A. Larson og A. Sæther blev valgt til Receptionskomite. Vi haaber, at alle Kredsens Menigheder vil gjøre os den Ære og Glæde at sende Repræsentanter. Ved samme Møde blev D. Songsto og A. Heg optagne i Menigheden.

Det aarlige Menighedsråde afholdtes i Kirken den 17de Jan. Som Embedsmand for det kommende Aar valgtes: Trustier, J. Johnson, C. Johnson og J. Sæther, Kassierer, C. S. Peterson, Finanssekretær, J. Hagen; Sekretær, C. Heg; Kirkeværge, J. Sæther; Søndagskoleinspektent, A. Larson. Følgende af Prestens Indberetning turde være af Interesse: Omkring 30 Sjæle er i Aarets Løb udslittede fra Menigheden, og 40 er optagne. Det samlede Sjæleantal er nu 64, hvoraf 34 voksne og 28 Børn, 21 stenummerettede.

A. Thevik og C. Johnson „No. 2“ af vor Menighed forlod os nylig og flyttede til Sand Point.

J. Hagen var den 23de Dec. saa uheldig at brække sit ene Ben paa to Steder og blev straks taget til Dr. Heins Hospital i Palouse, hvor Benet blev sat. Han kom hjem igjen herom Dagen, og kan nu gaa lidt paa Krykker.

D. Stoffe har ligget syg i Nærvefeber. Hans Fader, A. Stoffe, er nu betydelig bedre.

D. C. S.

Regelmæssig Kirkegang.

Lader os ikke forlade vor egen Forsamling, som nogle have for Skik. — Ebr. 10, 25.

Denne Apostelens Formaning gjælder viistnok nærmest de Kristne,

der forhen havde været Jøder og efter sin Omvendelse blev boende blandt Jøderne. De havde i det Ydre ikke nogen misundelsesværdig Lod. Man ser jo nutildags, hvor forbitrede Jøderne bliver, naar en af deres Folk omvender sig til Kristus, og hvorledes de paa alle Maader bespøtter de Omvendte. Hvad maa det da ikke have været i Jødeland, hvor de liigeoverfor de saa Kristne udgjorde det herskende Parti. Vi læser ogsaa i Ebræerbrevet, at de ikke lod det blive alene med Forhaanelser, men at de endogaa mishandlede de Kristne og fratog dem deres Eiendom. Naturligtvis fandtes der blandt disse unge Kristne frygtfomme, lidelsesky Sjæle, som trængte efter at kunne bevare sin Kristenstand uden at lide noget. Disse faldt paa den Tanke, om det ikke skulde kunne lykkes for dem at skjule sin Kristenstand for de omkringboende Jøder. De troede at kunne være og forblive Kristne, uden at de andre mærkede det. Viistnok var der noget, hvorved man strax røbede, at man var en Kristen; hvis man nemlig regelmæssig tog Del i de Kristnes Forsamlinger, var Jøderne strax færdige med den Slutning: den og den er ogsaa en Fratalden, og Forsølgelserne begyndte. Derfor kom disse frygtfomme Sjæle dertil, at de ikke mere gik til Forsamlingerne og mente, at de ligesaa godt kunde opbygge sig alene og tjene Kristus hjemme som i Forsamlingerne. Disse Kristne, der af Frygt og Lidelseshed blev borte fra Gudstjenesten, foreholder nu Apostelen den ovennævnte Formaning, og at han ikke ønsker det at forlade Forsamlingerne for en saa uskyldig Sag, som disse Kristne gjorde, ser vi af det følgende, hvor han ligeferm siger, at det var Begyndelsen til Frataldet, der tilsidt vilde gjøre dem mo dne til Fordømmelse, til fien frngtelig Forventelse af Dømmen og en brændende Nidkjærhed, som skal fortære de Gjenstridige.

Hvorledes ser det ud hos os?

Der findes i Kristenheden mange store Kirker, hvor der er saa stor Plads, at de kan rumme flere Tusinder, men hvis Apostelens ovennævnte Formaning blev efterfulgt af hele Kristenheden, saa maatte vi idetmindste have fem Gange saa mange Kirker og desuden holde Forsamlingen i alle Skolehuse — alligevel vilde der ikke være Plads nok. Nu har vi forholdsvis saa saa Kirker, og i disse kun Ruut til en mindre Del af Menighederne, men naar man nu kaster et Blik derind, af hvor mange tomme Bænte! Hvor store Møllesteen, hvor Guds Ord maa falde tomt til Jorden! Der fortælles om mangen Menighed, at Kirkefølgningen der er god, men hvis man kun erigang tog sig for at tælle, hvor mange der er

tilstede, og hvor mange der efter Antallet af Sjæle i Menigheden kunde og skulde være der, vilde man til sin Forfærdelse blive var, hvor overordentlig stort Antallet af dem er, som har forladt Forsamlingerne og ingen Kirke, ingen Gud har. Kan man undre sig over, at Veien til Helvede er saa vel befolket, naar man ser, at Kirkeveien er saa tom?

Denne Kirkeforsømmelse har saaledes arbejdet Djævelen og hans Rige i Hænderne, og paa mange Steder er den desværre i Tiltagende. Paa flere Steder er Eftermiddags- og Aftengudstjenester ganske afskaffede af Mangel paa Tilhørere. Af hele Stænder, jaafom Militære, Kjøbmænd og Lærde, kommer mangesteds de fleste kun nu og da; i flere Byer overlader man Kirkegangen hovedsagelig til Borgerstanden og „simple Folk," thi den laveste Klasse unddrager sig for det meste ligeledes af alle slags intetfigende Grunde; ogsaa blandt Borgerne tror mange, de har gjort nok, naar de blot ikke hindrer Hustru og Børn fra at gaa i Kirke. Smart kan det inogle Menigheder komme dertil, at man, som i det hedske Roms Tempel kort før Herodes' Fald, kun faar se kvinder og Børn i Kirken. — Vil nogenjinde de Tider komme tilbage, da Husfaderen ved Klokkernes Kalden tog sin Salmebog under Armen og med hele sin Familie og sine Tjenere begav sig til Guds Hus? Da hele Byen eller Menigheden talte om det, naar en af de Eldstes eller af Øvrighedspersonernes Plads stod tomme? Al mangen, mangen Præst staar nu paa Prædikestolen og maa nu med Claus Sarns bede: „Ak Herre! En Ting udbeder jeg mig af dig — lad der blot ikke være tomme Bænke!"

I deres Række, der forsømmer Kirken, og som mener, at de vil faa Sine og Softe, hvergang de skal høre en kristelig Prædiken eller deltage i Menighedens Sang, staar altså ofte mangesteds „de Fornemme" i Spidsen. Og dette er vist ingen ligegyldig Sag; thi Folket, navnlig de iblandt Folket, som har Sang til et letfindigt Levnet, tager gjerne Exempel af „sine" Folk. En vantro Embedsmand f. Eks. undergraver ved sit Eksempel meget Afgjørelsen for Guds Ord.

Mangen Præst har i sin Menighed i Harenes Løb havt over tusinde Konfirmander. Naar han nu mangen Gang, medens Orgelet ved Gudstjenesten spiller et langt Forpæl, ser ud over Menigheden efter sine gamle Konfirmander, finder han neppe hundrede, der tager Del i Gudstjenesten. Hvor er da de ni hundrede? Hvorfor er de borte? — Den ene siger: „Saa maa hele Ugen igennem arbejde til langt paa Kvelden, og saa maa han da en Dag faa sove rigtig ud — der-

for kan han ikke blive færdig saa tidlig, at han kan komme i Kirke. En anden siger: „Paa det Kontor, han er, er der hele Ugen igennem bleven liggende en Mængde smaa Forretningsfager, som Principalsen har befalet skal ekspederes, inden en ny Uge begynder; derfor maa han anvende Søndag Morgen til alt Slags Kontorarbejde. En Tige siger, at hun er Tjenestepige og maa hele Formiddagen være i Kjøkkenet; om Eftermiddagen er der mangesteds ingen Gudstjeneste. En anden maa om Søndagen tælle Klæder og lægge i Vand, forat hun kan begynde at vaske Mandag Morgen. Saaledes er der desværre ofte nok utallige Søndagsbeskæftigelser, der holder saa mange borte fra Guds Hus. Naar dertil kommer det skrækkelige Uvæsen med Søndagsfornuelsler, Søndagsfællesber og Søndagslystture, som i saa høj Grad tiltager, især iblandt de Unge, er det forklarligt, at saa mange slet ikke besøger Guds Hus. Vag alt dette Søndags-Dagdriveri, dette Søndagsarbejde og dette Søndagsfraadseri staar som den egentlige og dybeste Grund: Ulyst til Guds Ord, Ulyst for Herrens Ligt og Attraa efter at kunne føle sig som sine egne Herrer og gaa sine egne Veie. Dette er overhovedet en af Ungdommens farligste Fiender, denne Sigen efter Uafhængighed, og den viser sig gjerne først deri, at de gjør sig uafhængige af Kirken. Derved paatrykker de straks hele sit fremtidige Liv Præget af et gudsforglemmende, ugudeligt Liv og gjør sig saare uhykkelige. I fjære Unglinger og Piger! lad Eder ret alvorlig advare; fra det Dødblik af, at I med Letfindighed tænker paa Eders Røste: regelmæssig at tage Del i Gudstjenesten, og begynder uden Samvittighedsnaag at vanhellige Søndagen, erhoder Eders Kristendom et dybt, føleligt Saar, der let kan ende med aandelig Død. Lad det derfor altid gjenlyde i Eders Hjertes: „Kom ihu at du helligholder Sviledagen."

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-læsning, kristelige Foredrag, Missionsmøder, o. s. v.

M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl.

7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
Vor Frelers Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndags Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
OVE J. H. PREUS, Prest.
1707 So. I St. Phone: Main 4270.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelers—Gudstjeneste tredie- hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuels lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.

Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften. Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OLAF EGER.
4304 N. Cheyenne St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.

Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.

Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olaf, 4304 N. Cheyenne St. Phone: Main 3910, Tacoma.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 1607 32d St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.

Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.

Ingebritson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.

Rasmussen, L., North Bend, Ore.

Sauer, Carl I.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.

White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Parkland-Nyheder.

Onsdag denne Uge reiser en Delegation af Parkland-Folk til Olympia forat være tilstede naar Local Option Billen kommer op til Drøftelse i Senatet.

Den 12te Februar var Fridag ved Akademiet. Om Eftermiddagen deltog flere af Skolens Lærere og Elever i en Lincolnfest foranstaltet af Washington State Historical Society. Ved denne Fests var der Repræsentanter fra alle høiere Skoler i Tacoma. Edwin Tingelstad repræsenterede Pacific Lutheran Academy og høstede stort Bifald.

Om Aftenen var der en særdeles vellykket Fests i Akademiet. Skolens Musikkorps spillede flere vandre Nummere. Prof. J. M. Clary holdt et udmerket Foredrag over N. Lincoln. Prof. Clary forstaaer at fængsle sine Tilhøreres Opmerksomhed.

Past. G. J. Breivik har kjøbt sig en liden Eiendom i Armour Addition et Par Blocks fra Skolen.

Missionsforeningen holdt Fests Søndag Aften. Skolens Orkester spillede flere Nummere. Metta Greibrof deklamerede, og Theodor Naber oplyste en meget interessant Afhandling om Apostelen Paulus' Missionsvirksomhed. Prof. Hong holdt tilslut en kort Tale. Et indtækt paa \$10.92 optoges, der gaar til Indianer-Missionen.

Glem ikke Gjenforeningsfejsten den 20de og 21de Februar.

„Tak Gud for Mor!“

Efter et af de blodigste Slag i den amerikanske Krig, blev en Seltpræst ifømt hentet til en døende Soldat. Idet han tog hans Haand, sagde han:

„Nu, min Ven, hvad kan jeg gjøre for dig?“

Han ventede selvfølgelig, at den unge Mand vilde bede ham om at raabe til Gud om Hjælp i hans yderste Nød, men saa var det ei.

„Præst,“ sagde han, „jeg ønsker, at De vil klippe en Lok af mit Haar og sende min Mor; og saa, Præst, beder jeg Dem at knæle ned og takke Gud for mig.“

„For hvad?“ spurgte Præsten.

„Fordi han gav mig saadan en Mor. Hvad hun lærte mig, er nu min Trøst. Og saa, Præst, tak Gud, at jeg ved hans Raade er en Kristen. Hvad skulde jeg gjøre nu, om jeg ikke var en Kristen? Og tak ham, fordi han giver mig Raade til at dø godt. Han har gjort, at denne haar-

de Seng føles blød, som om det var Dum puder. Og tak ham for det lovede Hjem i Herligheden. Snart skal jeg være der!“

„Og saa knælede jeg ned ved hans Seng,“ sagde Præsten, „med blot Tak og Pris for den gode Moder, et kristeligt Haab, Raade til at dø godt og et evigt Hjem i Herligheden.“

Gud er Kjærlighed.

Gud kan ikke være grufom; og saa naar han revser, er han den barmhjertige, men hans Barmhjertighed er en Troens Gemmelighed. Alligevel er og bliver det utvivlsomt, at hans elsker os. Dette burde vi tro, selv om han ikke havde givet os sin Søn; efter at han har gjort dette, efter at Sønnen har paataget sig menneskelig Skikkelse for at bringe os i Samfund med Gud, er det os umuligt at tvile paa, at Gud elsker os. Ikke blot ved sin Død har Jesus Kristus aabenbaret os Guds Kjærlighed, men ogsaa ved at leve et sandt menneskeligt Liv i vor Midte. Gaves der noget andet Middel til at forviise os om, at han elsker os? Vilde vi, hvis han ikke var blevet Menneske, kunne tro, at den, som Filosofferne tillægger saa isnende Navne som „den uendelige,“ „den absolute,“ i Ordets fulde Betydning er vor Fader og vor Ven? Gud give os af sin Raade at tro dette af vort ganske Hjerte og til enhver Tid. Han løste derved det mørke Slør, som er udbredt over hans guddommelige Bæsen! Han tvinge os ved sin Kjærlighed til at tro, at han har gjort sig til Menneske og derved aabenbaret, at han elsker os.

„Vare en Gang til.“

Djævelens Kneb er mangfoldige; mange er hans Planer for at lokke itakkers skrøbelige og intet anende Mennesker til at give efter for ham. Blandt disse Satans Bedrag er ogsaa dette: „Vare en Gang til.“ Det er den Stemme, som høres af Drifteren, naar han staar i Begreb med at tømme det berusende Glas. Samvittigheden siger: „Seld det ud.“ Satan siger: „Vare en Gang til.“ Den Varesætning: „Vare en Gang til,“ har ruineret mangen en Sjæl. Den har gjort den dovn til en Lazarus, Kapieren til en berøgtet Tyv, Feilfindereren trætfejfar, Njajeren til en Sladrer og den maa-deholdne Drifter til en Dranker. Hvorfor skulde vi gjentage en slyndig Handling? Intet vindes derved, men Tab vil visjelig følge derpaa. Lad os afstaa fra at gjøre det onde og lære at gjøre det gode.

Sanddrubed er Karakterens Hjørnesten.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mand og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Sjøiskolesag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
- 6—Et Kursus i Musik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maaneder \$67.00; 6 Maaneder, \$127.00; 9 Maaneder \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Bask.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

To prevent in the future confusion with men of the same and similar name, which has caused considerable inconvenience and financial loss in the past, Dr. Hans Petersen will hereafter be known as

DR. PETERSEN-DANA

Also announces that he has moved his offices to
Pantages Theater Building
910 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood

Washington

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202

Residence: Ind. 3620.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail,
Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, - - - Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Etableret 1888)

Vor Specialitet er at etspedere Recepter
medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.